

MN. JOAN MARQUÈS I SURIÑACH

Memòries d'un capellà de més de 100 anys. Mn. Lluís Suriñach i Suñé, rector de Llanars 21-XII-1909.

Palahí Arts Gràfiques. Girona (2011). 205 pàgines

En primer lloc ens plau remarcar que considerem la publicació d'aquest volum una iniciativa excel·lent, revestida a més de plena justícia. Si ja esdevé una raresa que qualsevol persona arribi biològicament al segle de vida mantenint bé les seves facultats, encara ho és més que el compleixi al capdavant de la parròquia de la qual era responsable des del 1956: Sant Esteve de Llanars, al Ripollès.

Fem una breu pinzellada biogràfica de Mn. Lluís Suriñach i Suñé. Havia nascut a Rocabruna el 21 de desembre de 1909 en una família de vuit germans. Als 11 anys començà els estudis eclesiàstics a Banyoles i els continuà al seminari de Girona. Va ser ordenat sacerdot el juny del 1933. Exercí el ministeri a Calonge i posteriorment a Camprodon. La Guerra Civil l'obligà a fugir a l'Estat francès i poc més tard a Pamplona, on va servir les parròquies de Zabaltza i Andoain. El 1939 retornava a Camprodon i se li confiaren Tregurà i Setcases. El 1946 passà a ser rector de Sant Martí de Bianya i encarregat de Sant Martí del Clot i el 1956, a regir Llanars. El 1957 es modificaren els límits de les diòcesis i aquesta feligresia quedava unida al Bisbat de Vic, al qual Mn. Lluís s'integrà. El 2009 fou nomenat pel papa Benet XVI Prelat Honorífic del Sant Pare, que implicava atorgar-li el tractament de monsenyor. A partir del 2011 entrà a la residència sacerdotal de Banyoles i d'allí va anar a la de Girona, on moria el 25 d'abril del 2013.

L'autor, Mn. Joan Marquès i Suriñach —també clergue i nebot de Mn. Lluís—, construeix una trajectòria, recollida en bona part mitjançant una llarga entrevista que li féu, que aplega membrances, vivències, fets històrics o circumstancials, anècdotes..., valent-se d'un to afable, vital i pròxim, per acabar relatant la commemoració del seu centenari, l'any 2009, i l'ingrés a la casa de Banyoles. L'edició compta amb l'aportació de noranta-set fotografies, gairebé totes en color. Un altre encert és l'incloure 45 rodolins que li dedicà Mn. Joaquim Pla, amb els corresponents i expressius dibuixos il·luminats a càrrec de Consol Xibertà. Hem de mencionar, tanmateix, que un seguiment detallat dels textos abans d'imprimir hauria contribuït a perfer l'obra.

El bisbe de Vic, Romà Casanova, en lliurar-li la distinció de Prelat d'Honor va destacar «el servei constant de mossèn Lluís enmig de la gent de muntanya, amb qui ha compartit aficions i neguits, i a qui ha acompanyat amb gran generositat, senzillesa i joia». I afegí: «Músic i futbolista, caçador i jardiner,

apicultor i boletaire, mossèn Lluís ha estat sempre proper a tothom, disposat a comunicar una paraula d'ànim a qui se li ha acostat, bé sigui quan setmanalment reparteix el Full o, si s'escau, després de fangar l'hort.»

Alhora sabíem del mossèn Lluís mestre, infermer, pescador de truites, amic dels gossos, jugador de minigolf, home d'empenta, conversador singular... i n'evoquem la bonhomiosa figura ensotanada (a voltes, a cavall de la seva Bultaco). Vàrem tenir el goig de parlar-hi més d'una vegada de costums litúrgics en desús —com ara el salpàs—, d'ex-vots i retaulons, de pelegrinatges, de creences i processons... i de tantes altres coses humanes i divines. Ens va atendre amablement, emparat en la complaent franquesa que el caracteritzava. Aquest llibre ens ajudarà a servir-ne el record en el temps.

Florenci Crivillé i Estragués

